

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Ministeren for Landbrug og Fiskeri af Aksel Larsen og Alfred Jensen om, hvorvidt Ministeren paatænker Foranstaltninger til Støtte for Fiskerne, hvis Stilling er blevet yderligere vanskeliggjort gennem de store Skader, Efteraarstormen har foraarsaget paa Baade og Redskaber.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 180).

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Det er almindelig kendt, at Fiskeriets Stilling i Danmark er meget vanskelig, og at man for store Grupper af Fiskerne med Rette kan tale om, at der hersker ligefrem Nødstilstand. Det forekommer mig, at denne Tilstand ikke er nødvendig. Danmark skulde have de allerbedste Betingelser for at organisere Fiskeriet saaledes, at det ikke alene gav sine Udøvere taalelige Kaar, men ogsaa saaledes, at det beskæftigede en langt større Befolkningsgruppe, end Tilfældet er, og derigennem kunde bevirke en yderligere Berigelse af det danske Samfund.

Nu er det ganske vist saadan, at gennem Tiderne er Fiskeriets Metoder blevet forbedret en hel Del, men til Gengæld har netop den Omstændighed ogsaa bevirket, at Fiskerne støder paa Vanskeligheder, de ikke kendte i tidligere Tider, nemlig gennem Gældsstiftelse og Forpligtelse til Betaling af høje Renter og Afdrag paa de optagne Laan. Naar man nu ved, at det er et Faatal af Fiskere, der har over 2 000 Kr. i aarlig Indtægt til at forsørge deres Familie med, ja, saa understreger dette den, som jeg sagde, almindelig kendte Kendsgerning, at Fiskeriets Stilling er meget vanskelig.

Der er ganske vist gennem Lovgivningsmagten og paa anden Maade ved forskellige Lejligheder gjort noget for at hjælpe Fiskerne, men det forekommer mig, at Maalet i hvert Fald ikke er naaet, for Tilstandene er ikke tilfredsstillende for Øjeblikket. Jeg vil i den Forbindelse fremdrage nogle Ting; bl. a. vil jeg henvisse til, at man for nogle Aar siden gennem de Laaneforeninger, der blev organiseret i de forskellige Fiskerlejer, fra Staten lod Fiskerne tilgaa Laan til Anskaffelse af Redskaber, Net o. s. v. Jeg er bekendt med, at en meget stor Part af disse Laan slet ikke eller kun delvis er tilbagebetalt, og Aarsagen hertil er, at de paagældende Fiskere har været ude for saa store økonomiske Vanskeligheder siden, at de ikke er i Stand til at betale dem tilbage.

Sagen har været debatteret tidligere, og jeg har hørt noget om, at man i Landbrugsministeriet og Finansministeriet beskæftiger sig med disse Laan og er villig til at indrømme Lempelser, eventuelt helt at eftergive dem. Men jeg vil benytte Lejligheden nu, da vi har denne Forespørgsel, til at anmode den højtærede Landbrugsminister om at give yderligere Besked derom. Det er min Opfattelse, at saadan som Forholdene har udviklet sig, og naar man tager Hensyn til den Hjælp, Staten paa forskellig Maade har ydet andre Erhvervsgrupper, burde man praktisk talt over hele Linien eftergive Fiskerne de resterende Laan.

Man har forhøjet Statstilskuddet til Fiskernes Understøttelsesforening til 70 pCt. af Fiskernes eget Kontingent, men der er blevet knyttet den Betingelse dertil, at Fiskernes Kontingent saa skulde være paa 3 Kr. om Ugen, og man har endvidere ladet Fiskerne vide, at saa var der ikke store Chancer for, at de kunde regne med Hjælp paa anden Maade. Nu er Forholdet det, at Fiskernes Understøttelsesforening efter de Oplysninger, jeg sidder inde med, for Tiden kun tæller 3500 Medlemmer, altsaa en meget ringe Procentdel af Landets Fiskere. Det skyldes efter min Opfattelse, at Kontingentet til Understøttelsesforeningen er saa højt, at det en stor Del af Aaret kniber for de fleste Fiskere med at skaffe disse Penge, og at de derfor maa renoncere paa at være Medlem. Jeg tror derfor, man skulde tage dette Spørgsmaal op igen.

Det er muligt, at en af Vejene er den, at man skaber en regulær Arbejdsløshedsforsikring for Fiskerne, men jeg tror i hvert Fald Grundlaget kommer til at være et andet end det, man har gennem Understøttelseskassen. Jeg vil ikke unnlade at paapege, at Fiskerne jo er stillet endnu daarlige end Medlemmerne af Arbejdsløhedskasserne. De Grupper af Arbejdere, der har tilsvarende Indtægter som Fiskerne, faar dog 90—95 pCt. i Statstilskud til deres Arbejdsløhedskasse, medens Fiskerne som omtalt kun faar 70 pCt.

Nu vilde alle disse Spørgsmaal naturligvis ikke staa paa Dagsordenen, hvis Fiskerierhvervet i sig selv var lønnende, hvis Fiskerne kunde afsætte den Fangst, de bringer i Land, og afsætte den til ordentlige Priser. I den Henseende er der imidlertid meget store Vanskeligheder, saa at man maa skride til en Begrænsning af Fangsten, og hvad Priserne angaar, er det en kendt Sag, at den Pris, man forlanger af Forbrugerne herhjemme, overstiger mange Gange den Pris, der betales Fiskerne. Der er fra-